

fige: Ja, men naar vi nu faa Sygekasser, og det faa vi maaste nok, behøves det ikke, men jeg vil gøre opmærksom paa, at selv om vi faa Sygekasseloven, er Sygekasseinstitutionen paa ingen Maade udbredt over hele Landet. Der er tværtimod store Strækninger rundt omkring, særlig i de ydste Landjurisdiktioner, hvor man slet ikke kender Sygekasser. Det vil altsaa tage en hel Del Tid, før de komme der, og jeg mener derfor, at det som en Overgangsbestemmelse kan faa Betydning overalt, hvor Tanken om at oprette Sygekasser ikke har vundet Gævd. Men selv om man faar Sygekasseinstitutionen indført i hele Landet, tror jeg dog, at der vil være betydelig Brug for den Hjælp, som her foreslaas given. Den Hjælp, som Sygekasserne give til deres Medlemmer, kan maaste slaa til under visse lettere Sygdomme, men naar der kommer sværere Sygdomme, som i lang Tid holde Manden eller Hustruen til Sygelejet og forstyrre Hjemmet, saa at Mandens hele Erhvervsevne lider, eller Hustruen bliver saa syg, at der maa tilkaldes den fornødne Hjælp før at udføre hendes Pligt at styre Huset, kan den Understøttelse, der faas fra Sygekassen, ikke slaa til. Man har derfor ment at burde støtte disse Folk endnu mere. Jeg skal dog paa Forhaand indrømme, at det kan være, at man maaste her har gjort Kravet vel stort. Efter hvad der har udviklet sig omkring i Landet i de senere Aar, stiller man sig helt eller delvis den Opgave, at der finder gratis Indlæggelse paa Sygehuse Sted. Der er ikke faa faa Amtsraad, der have bestemt, at ubemidlede indlægges gratis paa deres Sygehuse, og der behøves altsaa denne Bestemmelse ikke. Der er andre Amtsraad, som fige, at de ville lade dem ligge paa Sygehuse for halv Pris, og saa kan det maaste ogsaa gaa. Uter andre Steder figer man, at naar en har været indlagt paa Sygehuset og han indgiver Begæring derom til Amtsraadet, vil man hde en Tredjedel af de Udgifter, der ere medgaaede til Indlæggelsen paa Sygehuset. Jeg skal indrømme, at man her i Virkeligheden er begyndt at slaa ind paa den Vej, der vil løse Opgaven paa den smukkeste Maade, og jeg skal derfor paa Forhaand fige, at dersom man skulde mene, at Forslaget er for bredt i sine Fordringer, saa er det dog en af dem, som jeg i alt Fald for mit Vedkommende vil tage under Overvejelse, om jeg ikke vil være med til at lade den gaa ud. Med Hensyn til de andre tre kan jeg ikke tro andet, end at man maatte kunne vinde Tilslutning ikke alene i dette Ting, men ogsaa i det andet Ting for Afgørelsen af disse Spørgsmaal; om det skal

ikke i Form af denne Paragraf eller paa anden Maade, er ikke for os Hovedsagen; hvad der for os er Hovedsagen, er, at vi i Virkeligheden faa Hjælp, og at den bliver ydet til Folk uden at blive betragtet som Fattighjælp. Efter min Erfarung og viftnof alles, som virkelig have lyslet med de Sager, ere mange af vore bedste Kræfter i Arbejdsstanden seldne Fattigvæsenet til Byrde nærmest paa Grund af Sygdom, idet de, fordi de selv have været syge, eller Konen har været syg eller paa Grund af Sygdom i Børneskollen have maattet gøre det første Stridt og henvende sig til Fattigvæsenet og saa i Tidernes Løb ikke have haft Kraft til at rejse sig derfra. Her mener jeg da, at vi først og fremmest maa gøre alt, hvad vi kunne, for at holde dem borte fra det første Stridt, saaledes at dette at melde sig til Fattigbestyrelsen maa blive i saa faa Tilfælde som muligt. Derfor er dette Forslag stillet, idet vi tro, at denne Understøttelse i det hele taget betragtet som Fattighjælp gør, at en stor Del af dem nu er under Fattigvæsenet, som aldrig burde have været det, og at det er Folk, som vist have Krav paa, at vi hjælpe dem til at holde sig borte fra Fattigvæsenet. — Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale til Tingets Vedtagelse Underingsforslagene Nr. 46, 53, 54, 56, 59, 60 og 61.

Sold: De Herrer ville have bemærket, at Lovforslagets § 61 bestemmer, at Udgifterne til døvstumme, blinde og idiotiske Børns Underhold og Opdragelse for Fremtiden skal afholdes af vedkommende Amts Repartitionsfond og Købstad, saaledes at disse Udgifter ville blive at reparere paa Amtsraads kredsen og Købstaden i Fællesskab. Den sidste Del af Bestemmelsen maa jeg selvfølgelig i Overensstemmelse med, hvad jeg har haft Lejlighed til at udtale de foregaaende Dage, billige; men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at Amtsrepartitionsfonden — saa vidt mig bekendt — ikke hidtil har haft nogen Forpligtelse til at betale for de blinde og idiotiske Børns Underholdning paa en Opdragelsesanstalt, om den end navnlig for de idiotiske Børns Vedkommende har været villig til at bidrage dertil. Det vilde altsaa være en Udvidelse af Amtsrepartitionsfondens Forpligtelse, som ogsaa Mindretallet har fundet det hensigtsmæssigt at undgaa, hvis det var opnaeligt. Fler-tallet har nu stillet dette Forslag under Nr. 46, at ikke alene de døvstumme, blinde og idiotiske Børn, men ogsaa samtlige sindssyge skulde overtages til Forjøgelse af Statskassen. Ja, nu vide vi jo alle, hvor til-